

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. LXXXIII.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

ri eiq; competere possit, tantum abest, ut odio profecuti
 turi sint nostrarum Ecclesiarum Doctores & Profes-
 sores, cæteri que saniore inter nos mente præditi (nun-
 quam enim illud obtineri poterit, ut cætui cuidam fi-
 delium non sint admixti impii & derisores, qui pieta-
 ti operam dantes pro ludibrio habent) ut potius eun-
 dem, tanquam hominis Christiani sincerum exemplar,
 maximo in pretio sint habituri.

LXXXIII. Si qui igitur inter vos tali sunt ani-
 mo, illi noverint, se à multis fidelium millibus inter no-
 strates sincero corde amari; at reliqui, quorum falsa
 doctrina aliq; vitia, quicquid habent studii pietatis,
 depravant, nec Deo nec fidelibus poterunt probari,
 etiamsi vel integros dies canendo & libros Theologi-
 cos legendo exhauriant. Quamvis ergo tam sanctos
 pronuciare nos non possimus, qui ipsam Dei legem
 implere valeamus; Absit tamen, ut omne pietatis stu-
 dium in nostris Ecclesiis extinctum sit, nulliq; amplius
 illud urgentes inter nostrates reperiantur: Aliud te-
 stantur edicta Serenissimorum Principum nostrorum,
 quibus severe, munere Ecclesiastico fungentes, jubentur,
 ut studium sanctimoniam suis auditoribus diligenter
 inculcent. Aliud intendunt tot præclaræ adhortatio-
 nes, quibus Academiæ nostrarum Professores cum
 studio Theologico etiam studium sinceræ & infucatæ
 pietatis suis auditoribus inculcare desudant. Aliud
 declarant tot egregiæ conciones, quibus Viri de Ec-
 clesiis nostris optime meriti homines in pietate ædi-
 ficare quotidie student, ut adeo atrox sit calumnia,
 cum omnem pietatem apud nos elanguisse, & carna-
 lem Theologiam saltem vigere; Spiritus vero San-
 cti illuminatione nos plane destitui, & à filiorum Dei
 consortio nos remotissimos esse ubique ebuccinant il-
 li,

H, qui soli Deo chari volunt haberi. **Quæro enim,** quis Deo fit acceptior; ille ne, qui id tantum studet, ut ab omnibus habeatur pietatis studiosus; an ille, qui sincero corde Deum amans in abscondito opera pietatis juxta Matth. VI. 4, 6. exercet, non quærens ut pius prædicetur â mundo; sic tamen vivens, ut etiam exterius bono exemplo omnibus præluceat?

LXXXIV. Quod si causam quæras, cur nostri Theologi hisce inflatis Theosophis habeantur pro carnalibus, non erit alia, quam quod Enthufiasmum ipsorum, â veritate Verbi Divini ad vanas internarum suggestionum & phantasticarum visionum deceptiones nos abducentem, approbare nolint. Sane illuminationem internam Spiritus S. quæ fit per meditationem Verbi Divini, nemo ex nostris unquam negavit: Quin etiam Scripturam S. non posse *salutariter* intelligi, sine accedente Spiritus S. operatione, constanter docemus (licet genuinus & legitimus ejus sensus ex solius rationis principiis exegeticis decenter adhibitis, â quovis etiam infideli, per lumen naturæ, absq; speciali cooperatione Spiritus S., erui possit & deduci) unde nihil est, quod Summè Reverendi atq; de Ecclesiis nostris præclare meriti D. Speneri Theosophiam contra nostrates in medium producat D. Animadvertens §. 49. quippe in quo Scripto laudatus Autor nihil ultra id, quod ante assertum est, docet. At verum nihilominus manet illud, quod in Programmate asseruit Summè Venerabilis Dominus Præceptor: *Ad hauriendam ex Scripturâ Sacrà veram fidem non opus est revelatione aut afflatu extraordinario:* (NB non hic excluditur ordinaria illa Spiritus S. operatio, quæ ubiq; cum meditatione Scripturæ S. conjuncta est, seu vis illa interna, quæ ipsi Verbo Divino insita est, ex

L

ope-